

KİTAP IV

MEZMUR 90

Allah Adamı Musanın bir Duasıdır.

YA Rab, sen bize mesken idin

Bütün devirlerde.

² Dağlar doğmadan önce,

Ve sen yeri ve dünyayı yaratmadan önce,

Ezelden ebede kadar, sen Allahsın.

³ İnsanı toprağa döndürürsün,

Ve: Ey âdem oğulları, dönün, dersin.

⁴ Çünkü senin gözünde bin yıl

Geçen dünkü gün, ve bir gece nöbeti gibidir.

⁵ Onları süpürüp götürürsün; ruya gibi olurlar;

Sabahlayın, biten ot gibidirler.

⁶ Sabahlayın çiçeklenir, ve büyür;

Akşamlayın biçilir ve kurur.

⁷ Çünkü senin öfken ile telef oluruz,

Ve gazabınla şaşırırız.

⁸ Fesatlarımızı kendi önüne,

Gizli günahlarımızı yüzünün nuruna koydun.

⁹ Çünkü bütün günlerimiz senin gazabında geçiyor;

Yıllarımızı bir soluk gibi bitirmekteyiz.

¹⁰ Yıllarımızın günleri yetmiş yıldır,

Ve kuvvetle seksen yıl olursa

Onların gururu, zahmet ve kederdir;

Çünkü çabuk geçer, ve biz de uçarız.

¹¹ Gazabının kudretini,

Sana vacip olan korkuya göre öfkeni, kim bilir?

¹² Günlerimizi saymağı bize şöyle öğret ki,

Hikmet yüreği edinelim.

¹³ Dön, ya RAB, ne vakte kadar . . . ?

Ve kullarına merhamet eyle.

¹⁴ Sabahlayın inayetin ile bizi doyur,

Ve bütün günlerimizde mesrur olup sevinelim.

¹⁵ Bizi düşkün ettiğin günlere göre,

Belâ çektiğimiz yıllara göre, bizi sevindir.

¹⁶ İşin kullarına,

Ve haşmetin onların oğulları üzerinde görünsün.

¹⁷ Ve Allahımız Rabbin nimeti üzerimizde olsun;

Ve ellerimizin işini üzerimizde pekiştir;

Evet, ellerimizin işini pekiştir.

MEZMUR 91

YÜCE Olanın örtüsünde oturan,

Kadîrin gölgesinde sakin olur.

² RAB için derim: Sığınacak yerim ve hisarımdır;

Allahımdır, ona güvenirim.

³ Çünkü o seni avcının tuzağından,

Helâk eden vebadan azat eder.

⁴ Seni kanatları ile örter,

Ve cenahları altına sığınırsın;

Hakikati kalkan ve siperdir.

⁵ Ne gecenin dehşetinden,

Ne gündüz uçan oktan;

⁶ Ne karanlıkta gezen vebadan,

Ne de öğleyin bitiren kırgından korkarsın.

⁷ Yanında bin, ve sağında on bin düşer;

Fakat sana yaklaşmaz.

⁸ Ancak sen gözlerinle bakarsın,

Ve kötülerin cezasını görürsün.

⁹ Çünkü sen, ya RAB, sığınacak yerimsin!

Yüce Olanı kendine mesken kıldın;

¹⁰ Şer sana dokunmayacaktır,

Çadırına veba da yaklaşmayacaktır.

¹¹ Çünkü bütün yollarında seni tutsunlar diye,

Meleklerine senin için emredecektir.

¹² Ayağını bir taşa çarpmıyasın diye,

Elleri üzerinde seni taşıyacaklar.

¹³ Aslan ve engerek üzerinden basıp geçeceksin;

Genç aslanı ve iri yılanı çiğniyeceksin.

¹⁴ Bana muhabbet bağladığı için, onu azat edeceğim.

Onu yükselteceğim, çünkü ismimi tanıdı.

¹⁵ Beni çağırarak, ve ona cevap vereceğim;

Sıkıntıda onunla beraber olacağım;

Azat edip ona izzet vereceğim.

¹⁶ Uzun ömürle onu doyuracağım,

Ve kurtarışımı ona göstereceğim.

MEZMUR 92

Mezmun, Sebt günü için İlâhi.

RABBE şükretmek,

Ey Yüce Olan, senin ismine terennüm etmek,

² Sabahlayın inayetini

Ve her gece sadakatini,

³ On telli saz üzerinde ve santur üzerinde,

Çenk üzerinde ahenkli bir sesle ilân etmek iyidir.

⁴ Çünkü, ya RAB, işinle beni sevindirdin;
Senin ellerinin işlerinden ötürü sevinçle terennüm edeyim.

⁵ İşlerin ne büyüktür, ya RAB!

Düşüncelerin çok derindir.

⁶ Budala adam bilmez,

Ve ahmak şunu anlamaz.

⁷ Kötülerin ot gibi bitmesi,

Ve hep fesat işliyenlerin çiçeklenmesi,

Onların ebediyen helâk olmaları içindir.

⁸ Fakat sen, ya RAB, ebediyen yücesin.

⁹ Çünkü, işte, senin düşmanların, ya RAB,

Çünkü, işte, senin düşmanların yok olacak;

Bütün fesat işliyenler dağılacaklardır.

¹⁰ Fakat yaban sığırınki gibi kuvvetimi sen yükselttin;

Taze yağ ile mesholundum.

¹¹ Bana karşı pusuda yatanlarda gözüm dilediğimi gördü;

Bana karşı kalkan şerirlerde kulaklarım dilediğimi işitti.

¹² Salih adam hurma ağacı gibi bitecektir;

Libnandaki erz ağacı gibi büyüyecektir.

¹³ RABBİN evinde dikilmişlerdir;

Allahımızın avlularında çiçeklenecekler.

¹⁴ İhtiyarlıkta da meyva vereceklerdir;

Yaş ve taze olacaklardır;

¹⁵ Ta ki, RABBİN doğru olduğunu ilân etsinler;

Kayam odur, ve onda haksızlık yoktur.

MEZMUR 93

RAB saltanat sürer; haşmet ile giyinmiş;

RAB kudretle giyinmiş; onunla kuşanmıştır;

Dünya da pekişmiştir, sarsılamaz.

² Tahtın eski zamandan kurulmuştur;

Sen ezeldensin.

³ Seller yükseltiler, ya RAB,

Seller seslerini yükseltiler;

Seller dalgalarını yükseltiyor.

⁴ Büyük suların seslerinden,

Denizin kuvvetli dalgalarından ziyade,

Yukarıda RAB kuvvetlidir.

⁵ Senin şهادetlerin çok sadıktır;

Ya RAB, günlerin devamınca

Senin evine kudsiyet yaraşır.

MEZMUR 94

YA RAB, ey öçler Allahı,

Ey öçler Allahı, nurunu saç.

² Ey yerin hâkimi, kalk;

Mağrur olanların cezalarını ver.

³ Ya RAB, ne vakte kadar kötüler,

Ne vakte kadar kötüler sevinçle coşacaklar?

⁴ Boş sözler edip küstahça söylemekte;

Fesat işliyenler hep övünmekte.

⁵ Ya RAB, senin kavmını parçalıyorlar,

Ve mirasını alçaltmaktalar.

⁶ Dul kadını ve garibi öldürüyorlar,

Ve öksüzleri öldürmekte.

⁷ Ve diyorlar: RAB görmez,

Ve Yakubun Allahı anlamaz.

⁸ Ey sizler, kavm arasındaki budalalar, anlayın;

Ve ey ahmaklar, ne vakit akıllanacaksınız?

⁹ Kulağı yaratan işitmez mi?

Gözü yapan görmez mi?

¹⁰ İnsana ilim öğreten,

Milletleri tedip eden, tekdir etmez mi?

¹¹ RAB insanın düşünceleri

Boş olduğunu bilir.

¹² Ne mutludur, ya RAB, tedip ettiğin,

Ve kendisine şeriatinden öğrettiğin adam;

¹³ Ta ki, kötüler için çukur kazılıncıya kadar,

Şer günlerinden ona rahat veresin.

¹⁴ Çünkü RAB kavmını kendisinden atmıyacak,

Ve mirasını bırakmıyacaktır.

¹⁵ Çünkü hüküm adalete dönecektir;

Ve hep doğru yürekliler onun ardınca gideceklerdir.

¹⁶ Benim için şerirlere karşı kim kalkacak?

Benim için fesat işliyenlere karşı kim duracak?

¹⁷ Eğer RAB yardımcım olmasaydı,

Canım hemen sükût diyarında otururdu.

¹⁸ Ayağım kayıyor, dediğim zaman,

Ya RAB, inayetini beni tuttu.

¹⁹ İçimde kaygıların çokluğunda,

Senin tesellilerin canımı ferahlandırıyor.

²⁰ Kanun ile kötülük eden fesat kürsüsü,

Seninle birleşir mi?

²¹ Salihin canına karşı toplanıyorlar,

Ve suçsuz kanı mahkûm ediyorlar.

²² Fakat RAB benim için yüksek kule,
Ve Allahım sığındığım yerin kayası oldu.

²³ Ve fesatlarını onlara döndürdü,
Ve kendi şerleriyle onları kesip atacaktır;
Allahımız RAB onları kesip atacaktır.

MEZMUR 95

GELİN, RABBE terennüm edelim;
Kurtuluşumuz kayasına sevinçle nida edelim.

² Önüne şükranla gidelim;
Ona mezmurlarla sevinçle nida edelim.

³ Çünkü RAB büyük Allah'tır,
Ve bütün ilâhların üstünde büyük Kırıldır.

⁴ Yerin derin yerleri onun elindedir;
Dağların tepeleri de onun.

⁵ Deniz onundur, ve onu yaratan kendisidir;
Karayı da elleri teşkil etti.

⁶ Gelin, secde kılalım, ve eğilelim;
Bizi Yaratan RABBİN önünde diz çökelim;

⁷ Çünkü o Allahımızdır,
Ve biz kendi otlağının kavmı, ve elinin koyunlarıyız.
Keşke bugün onun sesini işitseniz!

⁸ Meribada ve Massa günü çölde olduğu gibi
Yüreğinizi katılaştırmayın;

⁹ Orada atalarınız beni denediler,
Beni imtihan ettiler, işimi de gördüler.

¹⁰ Kırk yıl o neslin derdini çektim,
Ve dedim: Bunlar yürekleri sapık bir kavmdır,
Ve yollarını bilmediler;

¹¹ Bunun için öfkemde and ettim ki,
Rahatıma girmiycekler.

MEZMUR 96

RABBE yeni bir ilâhi okuyun;
Ey bütün dünya, RABBE ilâhi okuyun.

² RABBE ilâhi okuyun, ismini takdis edin;
Onun kurtuluşunu günden güne müjdeleyin.

³ Onun izzetini milletler arasında,
Şaşılacak işlerini bütün kavmlar arasında ilân edin.

⁴ Çünkü RAB büyüktür, ve hamde çok lâyıktır;
Bütün ilâhlardan daha korkunçtur.

⁵ Çünkü kavmların bütün ilâhları putlardır;
Fakat RAB gökleri yarattı.

⁶ Celâl ve haşmet onun önündedir;
Kudret ve cemal onun makdisindedir.
⁷ Ey sizler, kavmlar soyları, RABBE verin,
İzzeti ve kudreti RABBE verin.
⁸ İsmnin izzetini RABBE verin;
Taktime getirin ve avlularına girin.
⁹ Mukaddes süs içinde RABBE secde kılın;
Ey bütün dünya, onun önünde titreyin.
¹⁰ Milletler arasında diyin: RAB saltanat sürüyor;
Dünya da pekişmiştir, sarsılmaz;
Kavmlara doğrulukla hükmeder.
¹¹ Gökler sevinsin, yer de mesrur olsun;
Deniz ve onun dolusu gürllesin;
¹² Kır ve hep içindekiler sevinçle coşsun;
O zaman ormanın bütün ağaçları
RABBİN önünde sevinçle terennüm edecekler;
¹³ Çünkü o geliyor, çünkü yere hükmetmeğe geliyor;
Dünyaya adaletle ve kavmlara kendi hakikati ile hükmedecek.

MEZMUR 97

RAB saltanat sürüyor, yer mesrur olsun;
Bütün adalar sevinsinler.
² Bulutlar ve karanlık onun çevresindedir;
Salâh ve adalet tahtının temelidir.
³ Onun önünde ateş yürür,
Ve çevrede hasımlarını yakar.
⁴ Şimşekleri dünyayı aydınlattı.
Yer gördü, ve titredı.
⁵ RABBİN önünde, bütün yerin Rabbi önünde,
Dağlar balmumu gibi eridi.
⁶ Gökler onun salâhını ilân eder,
Ve bütün kavmlar onun izzetini gördüler.
⁷ Oyma putlara tapanların hepsi,
Sanemler ile övünenler, utansınlar;
Ey bütün ilâhlar, ona secde kılın.
⁸ Sion işitti ve sevindi,
Ve senin hükümlerinden dolayı, ya RAB,
Yahuda kızları mesrur oldular.
⁹ Çünkü, ya RAB, bütün yeryüzünde Yüce Olan sensin;
Bütün ilâhların üstünde çok yükseksin.
¹⁰ Ey sizler, RABBİ sevenler, şerden nefret edin;
O, müttakilerinin canlarını korur;
Kötülerin elinden onları azat eder.

¹¹ Salih için nur,
Yüreği doğru olan için sevinç ekilmiştir.
¹² Ey salihler, RAB ile sevinin;
Ve mukaddes isminin anılmasına şükredin.

MEZMUR 98

Bir Mezmur.

RABBE yeni bir ilâhı okuyun,
Çünkü o şaşılacak işler yaptı;
Sağ eli ve mukaddes bazusu kendine zafer verdi.
² RAB kurtarışını bildirdi;
Adaletini milletlerin gözlerine açıkça gösterdi.
³ İsrail evine olan inayetini ve sadakatini hatırladı;
Yerin bütün uçları Allahımızın kurtarışını gördüler.
⁴ Ey bütün dünya, RABBE meserretle nida edin;
Birden nida edip meserretle terennüm edin, ve hamdedin.
⁵ RABBE çenk ile hamdedin,
Çenk ve güzel ses ile hamdedin.
⁶ Borularla ve zurna sesile,
Kıral olan RABBİN önünde meserretle nida edin.
⁷ Deniz, ve onun dolusu,
Dünya, ve onda oturanlar gürlesinler;
⁸ Irmaklar el çırpsınlar;RABBİN önünde
Dağlar meserretle birlikte terennüm etsinler;
⁹ Çünkü o, yere hükmetmeğe geliyor;
Dünyaya adaletle,
Ve kavmlara doğrulukla hükmedecek.

MEZMUR 99

RAB saltanat sürüyor; kavmlar titresinler;
Kerubiler üstünde tahtındadır; yer sarsılsın.
² RAB Sionda büyüktür;
Ve bütün kavmların üstünde yüksektir.
³ Senin büyük ve korkunç ismine hamdetsinler;
O Kuddûstur.

⁴ Kıralın kuvveti de adaleti sever;
Sen doğruluğu kurarsın;
Sen Yakubda adaleti ve salâhı işlersin.
⁵ Allahımız RABBİ yükseltin;
Ve ayaklarının basamağında secde kılın;
O Kuddûstur.

⁶ Onun kâhinleri arasında Musa ve Harun,
Ve ismini çağırınlar arasında Samuel,
RABBİ çağırıldılar, o da kendilerine cevap verdi.

⁷ Bulut direğinde onlara söyledi;
Şehadetlerini ve kendilerine verdiği kanunu tuttular.

⁸ Ey Allahımız RAB, sen onlara cevap verdin;
Ettikleri işlerden gerçi öç aldınsa da,
Onlara bağışlıyan bir Allah idin.

⁹ Allahımız RABBİ yükseltin,
Ve mukaddes dağında secde kılın;
Çünkü Allahımız RAB kuddûstur.

MEZMUR 100

Şükran Mezmuru.

EY bütün dünya, meserretle RABBE nida edin.

² RABBE sevinç ile kulluk edin;

Onun önüne terennümle girin.

³ Bilin ki, RAB, o Allah'tır;

Bizi yaratan odur, biz onunuz;

Onun kavmıyız ve otlağının koyunları.

⁴ Kapılarına şükranla,

Avlularına hamt ile girin;

Ona şükredin, ismini takdis edin.

⁵ Çünkü RAB iyidir; inayeti ebedîdir,

Ve sadakati devirden devre sürer.

MEZMUR 101

Davudun Mezmurudur.

İNAYETİ ve adaleti terennüm edeyim;

Sana terennüm edeyim, ya RAB.

² Kemal yolunda hikmetle davranayım;

Bana ne vakit geleceksin?

Evimin içinde yüreğimin kemalile yürüyeyim.

³ Alçak şeyi gözümün önüne koymıyayım;

Sapıkların işinden ben nefret eylerim;

O bana yapışmaz.

⁴ İğri yürek benden uzaklaşır;

Ben şeriri tanımam.

⁵ Dostunu gizlice çekiştiren adamı yok ederim;

Bakışları yüksek, yüreği mağrur olan adama dayanmam.

⁶ Gözlerim memleketin sadıkları üzerinde olacak, ta ki, benimle otursunlar;

Kemal yolunda yürüyen adam, o bana hizmet eder.

⁷ Hileli iş yapan evimde oturmayacaktır;

Yalan söyleyen, gözlerimin önünde durmayacaktır.

⁸ Bütün fesat işliyenleri RABBİN şehrinden kesip atmak için,
Memleketin kötülerini her sabah yok ederim.

MEZMUR 102

Derde batan ve şekvasını RABBİN önüne döken hakirin duasıdır.

YA RAB, duamı işit,

Ve feryadım sana varsın.

² Sıkıntım gününde yüzünü benden gizleme;

Kulağını bana iğ;

Çağırduğım gün bana çabuk cevap ver.

³ Çünkü günlerim duman gibi tükeniyor,

Ve kemiklerim tutuşan odun gibi yanıyor.

⁴ Yüreğim ot gibi vuruldu, ve kurudu;

Çünkü ekmeğimi yemeği unutmaktayım.

⁵ İniltimin sesinden

Kemiklerim etime yapışıyor.

⁶ Çölün saka kuşuna benziyorum;

Viranelerin baykuşu gibi oldum.

⁷ Gözüme uyku girmiyor,

Ve dam üstünde yalnız kalan serçe gibiyim.

⁸ Düşmanlarım bütün gün bana sitem ediyor;

Bana kızgın olanlar benim adımla lânet okuyorlar.

⁹ Çünkü senin hiddetin ve gazabın yüzünden

Külü ekmek gibi yedim,

¹⁰ İçeceğime göz yaşlarımı karıştırdım,

Çünkü sen beni kaldırıp yere çaldın.

¹¹ Günlerim uzanan gölge gibidir,

Ve ben ot gibi kurudum.

¹² Fakat sen, ya RAB, ebediyen tahtında oturursun;

Ve anılman devirden devre sürer.

¹³ Sen kalkacaksın, ve Siona merhamet edeceksin;

Çünkü ona acımak zamanıdır,

Evet, muayyen vakit geldi.

¹⁴ Çünkü kulların onun taşlarından zevk alıyor,

Ve onun tozuna acıyorlar.

¹⁵ Milletler de RABBİN isminden,

Ve bütün yerin kıralları senin izzetinden korkacaklar.

¹⁶ Çünkü RAB Sionu bina etti;

İzzetile görüldü;

¹⁷ Yoksulun duasına baktı,

Ve onların duasını hor görmedi.

¹⁸ Bu, gelecek nesil için yazılacak;
Ve yaratılacak kavm RABBİ sena edecektir.
¹⁹ Çünkü RAB makdisinin yüksekliğinden aşağı baktı;
Esirin iniltisini işitmek için,
²⁰ Ve ölüm oğullarını çözmek için,
RAB gökten yere baktı;
²¹ Ta ki, RABBE kulluk etmek için
Kavmlar ve ülkeler birlikte toplanınca,
²² Sionda RABBİN ismini,
Ve Yeruşalimde senasını ilân etsinler.

²³ Yolda kuvvetimi zayıflattı;
Günlerimi kısalttı.
²⁴ Ey Allahım, günlerimin ortasında beni alma, dedim;
Senin yılların devirler devrine kadardır.
²⁵ Yerin temelini eskiden kurdun,
Gökler de ellerinin işidir.
²⁶ Onlar yok olacak, fakat sen duracaksın;
Ve hepsi esvap gibi eskiyecek;
Onları bir kaftan gibi değiştireceksin ve değişecekler;
²⁷ Fakat sen osun,
Ve yıllarının sonu yoktur.
²⁸ Kullarının oğulları oturacaklar,
Ve onların zürriyeti senin önünde durdurulacak.

MEZMUR 103

Davudun Mezmurudur.

EY canım, RABBİ takdis et,
Ve ey içimde olan her şey, onun mukaddes ismini takdis etsin.
² Ey canım, RABBİ takdis et,
Ve bütün iyiliklerini unutma;
³ Bütün fesatlarını bağışlıyan,
Bütün hastalıklarımı iyi eden,
⁴ Hayatını kabirden kurtaran,
Sana inayet ve rahmetler tacını giydiren,
⁵ İhtiyarlığını iyilikle doyuran odur;
Ve gençliğin kartal gibi tazelenir.
⁶ RAB bütün mağdurlara
Sadakat ve adalet eder.
⁷ Kendi yollarını Musaya,
İşlerini İsrail oğullarına bildirdi.
⁸ RAB rahîmdir ve rauftur,
Çok sabırlıdır ve inayeti çoktur.

⁹ Daima azarlamaz;
Ebediyen öfke tutmaz.
¹⁰ Suçlarımıza göre bize davranmadı,
Ve fesatlarımıza göre bize ödemedi.
¹¹ Çünkü yerin üstünde gökler nasıl yüksek ise,
Onun inayeti kendisinden korkanlar üzerinde öyle yücedir.
¹² Şark garptan ne kadar uzaksa,
İsyanlarımızı bizden o kadar uzaklaştırdı.
¹³ Baba çocuklarına nasıl acırsa,
RAB kendisinden korkanlara öyle acır.
¹⁴ Çünkü yaratılışımızı bilir;
Hatırlar ki, biz toprağız.
¹⁵ İnsan — onun günleri ot gibidir;
Kır çiçeği gibi, öyle çiçeklenir;
¹⁶ Çünkü üzerinden yel geçer, yok olur;
Ve artık yeri onu tanımaz.
¹⁷ Fakat RABBİN inayeti ezelden ebede kadar kendisinden korkanlar üzerindedir;
Ve adaleti oğulların oğullarınadır;
¹⁸ Kendi ahdini tutanlara,
Ve yapmak için vesayasını hatırlıyanlarıdır.
¹⁹ RAB tahtını göklerde kurdu;
Ve onun kırallığı herkes üzerinde hâkimdir.
²⁰ Ey kelâmının sesini işitip kelâmını icra eden,
Kudreti zorlu melekleri, RABBİ takdis edin.
²¹ Ey sizler, onun bütün orduları,
Rızasını yapan hademesi, RABBİ takdis edin.
²² Ey ülkesinin her yerindeki bütün işleri,
RABBİ takdis edin.
Ey canım. RABBİ takdis et.

MEZMUR 104

EY canım, RABBİ takdis et,
Ya RAB Allahım, çok büyüksün;
Celâl ve haşmetle giyinmişsin.
² Sensin ışığı esvap gibi giyen;
Gökleri bir perde gibi geren;
³ Yukarı odalarını sulara çatı kuran;
Bulutları kendine araba eden;
O ki, yelin kanatları üstünde gezer;
⁴ O ki, rüzgârları melekler,
Ateş alevini hademe eder;
⁵ Yeri temelleri üzerine kurdu;
Ebediyen sarsılmıyacaktır.

⁶ Esvap gibi ona engini giydirdin;
Sular dağların üzerinde durdu.
⁷ Senin azarlamandan kaçtılar;
Gürlemenin sesinden
⁸ Onlar için kurduğun yere acele kaçtılar;
Dağlar yükseldiler, vadiler indiler.
⁹ Onu geçmesinler diye sen onlara sınır koydun;
Yeri kaplamak için geri gelmezler.
¹⁰ Vadilerde pınarlar çıkarır;
Dağlar arasında akarlar;
¹¹ Kırın her hayvanını suvarırlar;
Yaban eşekleri susuzluklarını giderirler.
¹² Onların yanında gök kuşları konarlar;
Dalların arasından öterler.
¹³ Yukarı odalarından dağları sular;
Yer senin işlerinin meyvasından doyar.
¹⁴ Hayvanlar için ot,
Ve insan işine yarıyan sebze çıkarır;
Ta ki, yerden yiyecek,
¹⁵ Ve insanın yüreğini sevindiren şarap,
Yüzünü parlatan yağ,
Ve insanın yüreğine kuvvet veren ekmeği çıkarsın.
¹⁶ RABBİN ağaçları,
Kendi diktiği Libnanın erz ağaçları doyarlar;
¹⁷ Orada kuşlar yuvalarını kurar;
Leylek ise, onun evi çam ağaçlarıdır.
¹⁸ Yüksek dağlar dağ keçileri içindir,
Kayalar tavşanlara sığınacak yerdir.
¹⁹ Belli vakitler için ayı yarattı;
Güneş batacağı yeri bilir.
²⁰ Karanlık edersin de gece olur;
O zaman ormanın bütün hayvanları çıkar.
²¹ Genç aslanlar av için gümürderler,
Ve Allaktan yiyeceklerini isterler.
²² Güneş doğar, çekilirler,
Ve inlerinde yatarlar.
²³ İnsan kendi işine,
Ve akşama kadar emeğine çıkar.

²⁴ Ya RAB, işlerin ne çoktur!
Onların hepsini hikmetle yaptın;
Yer senin servetinle dolu.
²⁵ Su deniz büyük, her yandan geniş,

Orada sayısız kaynaşanlar,
Küçük ve büyük hayvanlar vardır.
²⁶ Orada gemiler yürürler;
İçinde oynaşsın diye, yarattığın levyatan oradadır.
²⁷ Hepsi seni bekliyorlar,
Ta ki, onlara vaktinde yiyeceklerini veresin.
²⁸ Onlara verirsin, ve toplarlar;
Elini açarsın, iyiliğe doyarlar.
²⁹ Yüzünü gizlersin, onlar şaşırırlar;
Soluklarını alırsın, ölürler,
Ve topraklarına dönerler.
³⁰ Ruhunu gönderirsin, yaratılırlar;
Ve yerin yüzünü tazellersin.

³¹ RABBİN izzeti ebedî olsun;
RAB işlerle sevinsin;
³² O RAB ki, yere bakar ve o titrer;
Dağlara dokunur, ve tüterler.
³³ Ben yaşadıkça RABBE ilâhi okuyayım;
Var oldukça Allahıma terennüm edeyim.
³⁴ Düşüncem ona hoş gelsin;
Ben RAB ile sevineyim.
³⁵ Günahkârlar dünyadan tükensin,
Ve kötüler artık yok olsunlar.
Ey canım, RABBİ takdis et.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 105

RABBE şükredin, ismini çağırın;
Kavmlar arasında onun işlerini bildirin.
² Ona ilâhi okuyun, ona terennüm eyleyin;
Bütün şaşılacak işlerini söyleyin.
³ Mukaddes ismile övünün;
RABBİ arıyanların yüreği sevinsin.
⁴ RABBİ ve onun kuvvetini arayın;
Yüzünü daima arayın.
⁵ Ey kulu İbrahimin zürriyeti,
Seçtiği Yakubun oğulları,
⁶ Ettiği şaşılacak işleri, onun hârikalarını,
Ve ağzının hükümlerini anın.
⁷ Allahımız RAB odur;
Hükümleri bütün yeryüzündedir.
⁸ O ebediyen ahdini,

Ve bin nesle kadar buyurduđu sözü,
9 İbrahim ile olan ahdini,
Ve İshaka olan andını hatırladı:
10 Mirasınızın payı olmak üzere,
Kenân diyarını sana vereceğim, diyerek,
11 Kanun olarak Yakuba,
Ebedî ahit olarak İsraille teyit etti;
12 O vakit sayıca az, çok az adamlardı,
Orada misafirlerdiler.
13 Milletten millete,
Bir ülkeden başka bir kavma geziyorlardı.
14 Kimseyi onlara kötülük etsin diye bırakmadı;
Onlar uğruna kıralları bile azarladı:
15 Meshettiklerime dokunmayın,
Peygamberlerime kötülük etmeyin, dedi.
16 Ve memlekete kıtlığı çağırıdı;
Bütün yiyeceklerini kırdı.
17 Önlerinden bir adam gönderdi;
Yusuf köle olarak satıldı.
18 Ayaklarını bukağı ile incittiler;
Onu demire vurdular;
19 Onun sözü yerine gelinciye kadar,
RABBİN sözü onu denedi.
20 Kırıl gönderip onu çözdü;
Kavmlara hükmeden onu salıverdi.
21 Onu kendi evi üzerine efendi,
Ve bütün serveti üzerine müdür kıldı;
22 Ta ki, reislerini istediğı gibi bağlasın,
Ve ihtiyarlarına hikmet öğretsin.
23 İsrail de Mısıra geldi;
Ve Yakub Ham diyarında misafir oldu.
24 Kavmını pek çok artırdı,
Ve onları hasımlarından daha kuvvetli etti.
25 Kavmindan nefret eylesinler diye,
Kullarına hile eylesinler diye yüreklerini döndürdü.
26 Musa kulunu,
Seçmiş olduğı Harunu gönderdi.
27 Onların arasında onun alâmetlerini,
Ve Ham diyarında şaşılacak işlerini yaptılar.
28 Karanlığı gönderdi ve karanlık eyledi;
Ve sözüne karşı durmadılar.
29 Sularını kana döndürdü,
Ve balıklarını öldürdü.

³⁰ Memleketlerinde kurbağalar kaynaştı,
Kıralların odalarında bile.
³¹ O buyurdu ve sinek sürüleri,
Bütün sınırları içine bitler üşüştü.
³² Onlara yağmur yerine dolu,
Ve memleketlerine alevli ateş verdi.
³³ Bağlarını ve incir ağaçlarını vurdu,
Ve sınırları içinde olan ağaçları kırdı.
³⁴ O buyurdu ve çekirgeler,
Ve sayısız cirat geldi,
³⁵ Ve onların memleketinde bütün otu yediler,
Ve topraklarının mahsulünü yediler.
³⁶ Ve onların memleketinde ilk doğanları,
Kuvvetlerinin ilkini vurdu.
³⁷ Ve gümüş ve altın ile onları çıkardı;
Ve sıptlarında yolda kalan yoktu.
³⁸ Onlar gidince Mısır sevindi;
Çünkü onların korkusu üzerlerine çökmüştü.
³⁹ Örtü olarak bulutu,
Ve geceleyin aydınlatmak için ateş yaydı.
⁴⁰ İstediler de bildircin getirdi,
Ve onları göklerin ekmeğiyle doyurdu.
⁴¹ Kayayı yardı ve sular fışkırdı;
Kurak yerlerde ırmak gibi aktılar.
⁴² Çünkü mukaddes sözünü,
Ve kulu İbrahimi andı.
⁴³ Ve kavmını meserretle,
Seçmiş olduklarını terennümle çıkardı.
⁴⁴ Ve onlara milletlerin yerlerini verdi;
Ve ümmetlerin emeğini miras aldılar;
⁴⁵ Ta ki, onun kanunlarını tutsunlar,
Ve onun şeriatlerini yapsınlar.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 106

RABBE hamdedin.

RABBE şükredin, çünkü o iyidir;

Çünkü inayeti ebedîdir.

² RABBİN kudretli işlerini kim söyleyebilir?

Ve bütün hamdini kim işittirebilir?

³ Ne mutlu adaleti koruyanlara,

Ve her zaman salâh işliyene!

⁴ Kavmına olan lûtufla beni an, ya RAB;

Kurtarışınla beni ara ki,
⁵ Seçtiklerinin iyiliğini göreyim,
Milletinin sevincile sevineyim,
Mirasınla beraber övüneyim.

⁶ Atalarımızla beraber suç işledik,
Günah ettik, kötülük eyledik.

⁷ Mısrda atalarımız senin hârikalarını anlamadı;
İnayetlerinin çokluğunu anmadılar,
Ve denizde, Kızıl Deniz yanında, isyan ettiler.

⁸ Fakat ceberrutunu bildirsın diye,
İsmi için onları kurtardı.

⁹ Kızıl Denizi azarladı, o da kurudu;
Kırda yürütür gibi derinliklerde yürüttü.

¹⁰ Nefret edenin elinden onları kurtardı,
Ve düşman elinden onları halâs etti.

¹¹ Ve hasımlarını sular örttü;
Onlardan hiç biri kalmadı.

¹² O zaman sözlerine inandılar;
Onun hamdini terennüm ettiler.

¹³ Onun işlerini hemen unuttular;
Öğüdünü beklemediler,

¹⁴ Fakat çölde çok iştahlandılar,
Ve ıssız yerde Allahı denediler.

¹⁵ İsteklerini de onlara verdi,
Fakat canlarına zebunluk gönderdi.

¹⁶ Ve ordugâhta Musayı,
Ve RABBİN mukaddesi, Harunu kiskandılar.

¹⁷ Yer açıldı, ve Datanı yuttu,
Ve Abiramın cemaatini örttü.

¹⁸ Cemaatlerinde ateş tutuştu;
Alev kötöleri yaktı.

¹⁹ Horebde bir buzağı yaptılar,
Ve dökme bir puta taptılar.

²⁰ Ot yiyen öküz sureti ile,
Kendi izzetlerini değış ettiler.

²¹ Kendilerini kurtaran,
Mısrda büyük işler eden,

²² Ham diyarında şaşılacak işler yapan,
Kızıl Denizde korkunç işler eden Allahı unuttular.

²³ Bundan dolayı, eğer seçtiğı Musa, onları helâk etmesin diye
Gazabını çevirmek için,
Onun önünde gedik yerinde durmasaydı,

Söylediği gibi onları helâk edecekti.
24 Güzel diyarı da onlar hor gördüler,
Sözüne inanmadılar.
25 Çadırlarında mırıldandılar;
RABBİN sesini dinlemediler.
26 Bundan dolayı onları çölde düşürmeğe,
Zürriyetlerini milletler arasına düşürmeğe,
27 Ve onları memleketlere dağıtmağa,
Onlara and etti.
28 Ve Baal-peora bağlandılar,
Ve ölüer kurbanlarını yediler.
29 Böylece işleri ile onu kızdırdılar;
Veba da onlara saldırdı.
30 O zaman Finehas kalktı, ve hükmü yürüttü;
Veba da kesildi.
31 Bu da kendisine salâh sayıldı,
Nesilden nesle, ebediyen.
32 Meriba sularında da onu öfkelendirdiler,
Ve onlar yüzünden Musa için kötü oldu;
33 Çünkü onun ruhunu acı ettiler,
Ve o, dudakları ile tedbirsizce söyledi.
34 RABBİN onlara emrettiği gibi,
Kavmları helâk etmediler.
35 Fakat milletler ile karıştılar,
Ve onların işlerini öğrendiler,
36 Ve putlarına kulluk ettiler,
Onlar da kendilerine tuzak oldular.
37 Ve oğulları ile kızlarını cinlere kurban ettiler;
38 Kenân putlarına kurban eyledikleri
Oğullarının ve kızlarının kanını,
Suçsuz kanı döktüler;
Ve memleket kanla murdar oldu.
39 Böylece işleriyle murdar oldular,
Ve kendi işleri ile zina ettiler.
40 RABBİN öfkesi kavmına karşı tutuştu;
Ve mirasından tiksindi.
41 Onları milletlerin eline verdi;
Ve onlardan nefret edenler üzerlerine hâkim oldular.
42 Düşmanları da onlara gadrettiler,
Ve onların eli altında alçaldılar.
43 Çok kereler onları azat etti;
Fakat kendi öğütleriyle âsi oldular,
Ve günahları ile yıkıldılar.

⁴⁴ Fakat feryatlarını işitince,

Onların sıkıntısına baktı;

⁴⁵ Ve onlar için ahdini andı,

Ve inayetlerinin çokluğuna göre merhamet eyledi.

⁴⁶ Onları sürgün edenlerin hepsi indinde

Kendilerini merhametlere mazhar kıldı.

⁴⁷ Ey Allahımız RAB, bizi kurtar,

Ve mukaddes ismine şükredelim,

Ve senin hamdinle övünelim diye,

Bizi milletler arasından topla.

⁴⁸ İsrailin Allahı, RAB,

Ezelden ebede kadar mubarek olsun.

Ve bütün kavm: Amin, desin.

RABBE hamededin.